

1926
1926
1926

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se inapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an	50 „		
Pe un pătrar de an	25 „		
Un număr	2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 1651 E. 1926.

Cătră Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Se aduce la cunoștiință, că plata dividendului pe 1925 după acțiunile emise de „Uzinele de Fer și Domeniile Reșița” se face începând cu ziua de 11 Mai a. c., între altele și la institutul de bani „Albina” din Sibiu și la sucursalele acestui institut.

Dividendul pe 1925 fiind fixat la suma de 150 Lei de acțiune, din care scăzându-se impozitul asupra dividendului și taxele de timbru, contravaloarea cuponului Nr. 2 dela acțiunile definitive va fi 127 Lei.

Cu ocazia plății cuponului, se vor elibera chitanțele provizorii pentru cele un milion de acțiuni nominative din emisiunea a V-a, hotărâtă de adunarea generală extraordinară din 10 Martie 1926, în proporția de două acțiuni noi la una veche.

Pentru a obține chitanțele provizorii asupra numărului de acțiuni noi, ce i-se cuvin, acționarul va trebui să prezinte acțiunile ce posedă, în vederea stampilării lor. Acționarul nu va avea de achitat pentru nouile acțiuni decât spesele de emisiune de 25 Lei de fiecare acțiune.

În consecință, din contravaloarea cuponului, care conform celor de mai sus reprezintă suma de 127 Lei, se vor reține 50 Lei drept spese de emisiune pentru două acțiuni noi, așa că acționarul va primi, în baza fiecărei acțiuni ce posedă,

câte 77 Lei în numerar și chitanța provizorie pentru două acțiuni noi.

Ce privește acțiunile comunelor bisericești, cari încă nu și-au achitat prețul anticipat de Consistoriul diecezan, acele acțiuni aflându-se la Cassa diecezană, vor fi prezentate de aici Sucursalei din Lugoj a Albinei spre ștampilare, ridicând Cassa diecezană dividendul și luând în primire chitanțele ce se vor elibera acum în mod provizoriu, rămânând, ca comunele bisericești, cari au rămas în restanță, să plătească datoria lor la Cassa diecezană în timpul cel mai scurt posibil.

Comunele bisericești, cari achitând prețurile acțiunilor vechi, le-au luat în primire, vor avea să grijească de prezentarea lor spre ștampilare, ridicând dividendul pe anul 1925 și primind chitanțele provizorii eliberate asupra două acțiuni noi după fiecare acțiune veche.

Caransebeș, în 10 Mai 1926.

Filaret Musta.

Arhiereu Vicariu episcopesc.

Legea iubirii.

După Victor Marchal.

Un legiutor, voind să ispitească pe Domnul nostru Isus Christos și să se convingă că într'adevăr are știința și puterea atât de mult admirată de mulțime, s'a apropiat de Dânsul și I-a adreurmătoarea întrebare: „*Învățătorule, care poruncă este mai mare în lege?*”

„*Iar Isus a zis lui: să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâi și mai mare poruncă. Iar a doua asemenea acesteia: să*

iubești pe aproapele tău ca însuși pe tine. Intr' aceste două porunci, toată legea și prorocii atârnă¹⁾

Cuvintele acestea ale dumnezeescului Invățător răsună hotărât. Inzădar se consideră de aderent al Său acela, care n'are iubire față de aproapele.

Omul e dator să iubească pe om, pentru că acesta e creatura, asemănarea și fiu al lui Dumnezeu. Trebuie iubit omul fiindcă e renăscut prin durerile mântuitoare ale lui Christos, e rodul sângelui Său vărsat pe cruce și e moștenitorul făgăduinței Sale.

Iubirea lui Dumnezeu față de oameni e atât de afectuoasă, în cât ne spune tuturor: Iubiți pe aproapele pentru mine însumi și nu faceți deosebire între iubirea ce o aveți către mine și între aceea ce o datorați aproapelui! Dacă Dumnezeu ar zice: Iubiți-i pentru dânsii înșiși, am putea considera porunca aceasta de severă, pentru că oamenii nu sunt totdeauna prea demni de iubire. Dar nu, căci toate pretextele urei dispar, când zice: Iubiți-i din iubire față de mine!

Drept aceea se amăgesc, cari se nevoiesc a iubi pe Dumnezeu fără a iubi pe aproapele. Numai acela e adevărat învățacel, aderent al lui Christos, care e capabil de a iubi pe fieștăcine din iubirea față de Dumnezeu. Indesebi pentru un astfel de om lumea e plăcută și bună. El, nevăzând pe dumnezeescul său Invățător și neservind în înțeles material Aceluia, care e domn peste toate, așa își arată recunoștința față de Dânsul, că în jurul său își adună frații, pe cari îi ajută și surorile, pe cari le mângăie. E fericit în cuget, că oricât de lipsit e în cele materiale, totuși poate totdeauna da câte ceva din inima și sufletul său unei ființe atât de iubită de Tatăl cel ceresc.

Domnul nostru Isus Christos se pregătia de moarte și oare în momentele acele solemne și pline de gravă serioșitate ce zicea El către apostolii Săi? „Fiilor poruncă nouă dau voaună, ca să vă iubiți unul pe altul; precum eu v'am iubit pe voi, ca și voi să vă iubiți unul pe altul. Intru aceasta vor cunoaște toți, că ai mei ucenici sunteți, de veți avea dragoste întru voi²⁾”. Creștinii primi într'atât au săpat în inimile lor cuvintele acestea,

în cât toți erau o inimă și un suflet și mișcând aceasta inima păgânilor i-a făcut să-i admire, zicând: Iată, cât se iubesc!

Și oare azi lumea, care ne vede faptele noastre zilnice, poate să zică și despre noi, ceea ce făceau necredincioșii de odinioară văzând faptele străbunilor noștri? Mulți contimporani, obosind în vârtoarea dubiosității, aud glasul, care-i îndrumă spre Biserica lui Christos, chemându-i și zicându-le: Aici e adevărul, aici e liniștea și fericirea, pentru că aici e iubirea. Dar mărgăritarul de mare preț al iubirii mai lucește oare în ținuta, în faptele, cuvintele și scrisul nostru cu puterea aceea, care poate vrăji pe aceștia? Increderea, sinceritatea, bunăvoința au oare rol precumpănitor în străduințele noastre, și în raporturile noastre sociale dăm noi dovezi de urme ale respectului datorit altora?

Să fim sinceri cu noi înșine și să înțelegem, că rău serviciu facem lui Dumnezeu; nevoind să recuoștem demnitatea omenească, nu ne împlinim datorințele față de aproapele.

S. Ap. Pavel zice: „Că precum într'un trup multe mădulări avem și mădulările n'au toate o lucrare; într'acelaș chip noi, cei mulți un trup suntem în Christos, și fiecare unul altuia mădulare...” „cu dragoste frățească unul pe altul iubind³⁾” „Un trup și un Duh, precum și chemați sunteți într'o nădejde a chemării voastre⁴⁾”

Unitatea aceasta demnă de admirat a adevăraților creștini își are și acum baza în dorința principală a Mântuitorului.

„Părinte sfinte, păzește-te pe dânsii întru numele Tău pe cari ai dat mie, ca să fie una, precum și noi... Și nu numai pentru aceștia mă rog, ci și pentru cei ce vor crede pentru cuvântul lor în mine; ca toți una să fie; precum Tu, Părinte, întru mine și Eu întru Tine, ca și aceștia întru noi să fie; ca să crează lumea că Tu m'ai trimis. Și eu slava care mi-ai dat mie, o am dat lor; că să fie una, precum noi una suntem; Eu întru ei și Tu întru mine, ca să fie și ei desevărsați întru ună, și ca să cunoască lumea, că Tu m'ai trimis și i-ai iubit pe ei, precum pe mine m'ai iubit⁵⁾”

(Urmează)

S.

¹⁾ Ioan 13, 33—35;

²⁾ Rom. 12, 4—5, 10;

³⁾ Efes 4, 4;

⁴⁾ Ioan 17, 11, 20—23.

¹⁾ Matei 22, 36, 39;

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Ca să ajungem la limanul, mântuirii, la renașterea noastră spirituală, la însăși împărăția lui Dumnezeu, trebuie să ne înfrângem mândria și să ne căim dintru adâncul sufletului; trebuie să ne recunoaștem vina sincer și fără sfială trebuie să oferim satisfacția cuvenită ordinei morale jignite; e neapărată necesitate de acea recunoaștere sinceră, că, prin viața noastră cheltuită în păcate, în desmerdări, în spulberarea necugetată a bogăției noastre materiale, spirituale și morale, am ofensat majestatea divină, am atacat lumea spirituală și întreaga ordine morală. — În această sinceră, adevărată și complectă recunoaștere a alunecării noastre se cuprinde începutul îndreptării, ridicării și renașterii noastre morale, după cum reiese atât de strălucit din minunata parabolă a fiului rătăcit (Luca, 15, 11—32.).

Este această parabolă una dintre cele mai strălucite, pe care ni-le-a rostit Mântuitorul, în care ni-se zugrăvește în culori vii și mișcătoare întreaga psihologie a păcatului, care prin grația divină și vrednicia lui — se scoală din abisul cel mai orbit al josniciei și mărturisindu-și vinovăția se desface cu desăvârșire din lanțurile vieții lui păcătoase.

Această pildă poate sluji drept mângâiere tuturor celor alunecați în păcate, îndrumându-i la căința izbăvitoare.

După ce fiul rătăcit și-a cheltuit prin țări străine și îndepărtate întreaga avere primită dela tatăl său și a ajuns în situația cea mai ticăloasă cu putință, încât, pentru ca să-și poată potoli foamea cumplită, a trebuit să se hrănească cu roșcovele hărăzite porcilor, — acest rătăcit, în cele din urmă este povățuit de fărâma de demnitate omenească, rămasă încă în ascunzișurile misterioase ale sufletului său, să-și vină întru sine și sculându-se din josnicia vieții lui, să se reîntoarcă în casa tatălui său și să-și mărturisească sincer și cu profundă căință vinovăția. „Tată, greșit-am la cer și înaintea Ta și nu mai sunt vrednic a mă chema fiul tău“. (Luca, 15, 21.).

Noi întrezărim în parabola fiului rătăcit

icoana noastră a tuturor, care, ne-am îndepărtat din casa Tatălui nostru ceresc, spulberându-ne zestrea, primită cu îmbelșugare dela Dânsul, ca: avuția și comorile spirituale, tinerețea, vloga mărgăritarele cele mai scumpe ale sufletelor noastre, în desmierdările înșelătoare ale lumii acesteia, până ce ne-am prăvălit în mocirla vieții celei mai josnice, coborându-ne deadreptul în lumea viețuitoarelor necuvântătoare. Și, dacă mai lăsa-rem în noi o fărâamă, fie ea oricât de mică, de vrednicie omenească, atunci, în cele din urmă, prin împărtășirea cu grația divină, ne aducem aminte de fericirea adâncă, gustată în casa Tatălui nostru, și comparându-ne starea deplorabilă de acum cu fericirea anterioară, simțim cea mai pătrunzătoare durere ce numai o poate încerca o biată inimă omenească, acea durere, pe care a numit-o un Dante în terțina:

„Nessun maggior dolore
Che ricordarsi del tempo felice
Nella miseria; e ciò sa il tuo Dottore“.

(Dante Alighieri: La Divinia Commedia, Inferno. Canto Quinto, v., 121—123.).

În traducerea lui Coșbuc:

„Nimic nu doare atât de rău
Decât de-un timp fericit-a-ți fi aminte
În timp de amar: și-o știe domnul tău“.

Și'n aceste momente de revărsare a grației divine asupra noastră și de reculegere sufletească, ne reîntoarcem în casa Tatălui nostru, simțind din nou nevinovăția și sfințenia vieții noastre anterioare, care singură ne-a făcut și ne face deplini fericiți.

Această bucurie a lui Dumnezeu-Tatăl pentru convertirea noastră, acelor rătăciți, care mai înainte eram pierduți și morți pentru împărăția lui Dumnezeu, o simbolizează Evanghelia prin cuvintele: „Și a zis tatăl către slugile sale: aduceți haina cea dintâiu și-l îmbrăcați pe el, și dați inel în mâna lui și încălțămintea în picioarele lui; și aducând vitelul cel hrănit, îl jnughiați, și mâncând să ne veselim. Că frat meu acesta mort era și a înviat și pierdut era și s'a aflat (Luca, 15, 22—23).

Că noi mai trebuie să culegem din această pildă de rară frumusețe și învățatura despre partea aceea a vieții noastre, pe care noi o considerăm superioară, mândrindu-ne cu ea, dar care de fapt — ne descopere și mai bine micimea și

egoismul ființii noastre. Căci noi suntem, în cele mai multe cazuri, fiul cel mare din această parabolă, care, în loc să ne bucurăm de convertirea fratelui nostru mai mic și să ne veselim împreună cu el, ne întristăm considerându-ne neîndreptățiți de Dumnezeu, căruia i-am slujit atâția ani, îndeplinindu-i toate poruncile și dela care — după concepția noastră mărginită — n'am fi primit nici măcar un ied, ca să ne veselim cu prieteni noștri. Această îngustime de cugetare ne amărăște, ne înveninează vieța și ne face incapabili de a putea pătrunde în vecinicul sfat divin, după care și cei mai păcătoși sunt chemați la ospățul împărăției lui Dumnezeu, cu atât mai mult, cu cât aceștia prin convertirea lor au înviat din nou spiritualicește și s'au recucerit iarăși pentru menirea lor înaltă. (Luca, 15, 25—32.).

(Urmează.)

Protocolul

Sinodului eparhial al diecezei ortodoxe române a Caransebeșului, periodul XIX, sesiunea III, convocat la Caransebeș pe Dumineca Samarincii, 2 Maiu 1926.

ȘEDINTA II

ținută Luni, la 3 Maiu 1926, la ora 11 a. m.

Președinte : P. S. Sa Episcopul diecezan **Dr. Iosif Tr. Badescu.**

Notar : **Ioan Gheția.**

9. Prezidiul prezintă cererea deputaților sinodali: Sebastian Olariu, Dr. Cornel Cornean și Dr. Petru Cornean pentru acordarea unui concediu pe durata sesiunii actuale.

Se acordă.

10. Comisiunea verificătoare, prin raportul său Sabin Evuțian, referență actele electorale privitoare la alegerea unui deputat mirean în cercul electoral XVI Caransebeș.

Actele electorale fiind în regulă, se declară verificat ca deputat mirean Aurel Moaca, în electoral XVI Caransebeș.

11. Acelaș raportor referență actele electorale privitoare la alegerea unui deputat mirean în cercul electoral VIII Ciacova.

Actele electorale fiind în regulă, se declară verificat ca deputat mirean Dr. Aurel Novac, în cercul electoral VIII Ciacova.

12. Acelaș raportor referență, că deputatul sinodal

Dr. Petru Maior, ales în cercul electoral II Lugoj, a renunțat la mandatul său.

Considerând meritele pentru biserica noastră ale D-lui Dr. Petru Maior, Sinodul eparhial ia cu regret la cunoștință actul de renunțare.

13. Acelaș raportor referență asupra cererei deputatului Dr. Vasile Loichița, pentru un concediu pe întreaga durată a sesiunii Sinodului eparhial.

Concediul cerut se acordă.

14. Acelaș raportor referență asupra cererei deputatului Romul Boldea, pentru un concediu pe întreaga durată a sesiunii Sinodului eparhial.

Concediul cerut se acordă.

15. Acelaș raportor referență asupra rugării deputatului Stefan Bornuz, pentru un concediu pe ziua de 2 Maiu a. c.

Concediul cerut se acordă.

16. Acelaș raportor referență asupra rugării deputatului Ioan Cimponeriu, pentru concediu pe întreaga durată a sesiunii Sinodului eparhial.

Concediul cerut se acordă.

17. Acelaș raportor referență asupra rugării deputatului Iancu Conciatu, pentru concediu pe întreaga sesiune a Sinodului eparhial.

Concediul cerut se acordă.

18. Acelaș raportor referență asupra rugării deputatului Alexandru Butoarcă, pentru concediu pe durata actuală a sesiunii Sinodului eparhial.

Concediul cerut se acordă.

19. Acelaș raportor referență asupra rugării deputatului George Popoviciu, pentru concediu pe întreaga durată a sesiunii Sinodului eparhial.

Concediul cerut se acordă.

20. Acelaș raportor referență asupra rugării deputatului Petru Fotoc, pentru un concediu pe ziua de 2 Maiu a. c.

Concediul cerut se acordă.

21. Acelaș raportor referență în cauza scrutiniului alegerii deputaților mireni din cercul electoral XVII Teregova.

La propunerea comisiunii, Sinodul decide:

Venerabilul Consistor eparhial este învitat a dispune complectarea cercetării.

22. Raportorul comisiunii bisericești Dr. Gheorghe Gârda referență asupra raportului general al Consistorului diecezan, ca senat bisericesc, pe anul 1925 și propune:

Raportul senatului strâns bisericesc în general se ia la cunoștință.

În special

ad. IV. Referitor la situația credincioșilor noștri din Retul S. I. H. Sinodul eparhial constată, că în interesul conservării și dezvoltării vieții lor culturale și morale nici din partea organelor bisericești, nici din partea organelor de Stat nu s'au făcut toți pașii reclamați de

importanța cauzei. Din acest motiv, Sinodul eparhial invită Consistorul diecezan, ca în colaborare cu organele chemate bisericești și de Stat, fără zăbavă să înceapă cea mai eficace acțiune necesară salvării pe seama neamului și a bisericii a acestor năcăjiți frați ai noștri. Acțiunea aceasta trebuie începută mai ales acum, când în fruntea Ministerului Cultelor stă inimosul bărbat de stat D-l Vasile Goldiș, unul dintre cei mai adânci cunoscători ai tuturor chestiilor noastre bisericești și naționale.

ad. XVI. Sinodul eparhial invită Consistorul diecezan, ca cu posibilă urgență să se îngrijească de punerea în curgere, respective de terminarea procedurii pentru efectuarea tuturor despărțirilor ierarhice și instituirea de parohii noi (acolo, unde este dată posibilitatea) după modalitățile de până aci, cari modalități s'au dovedit de practice și ducătoare la scop.

ad. XVII. Sinodul eparhial exprimă vtile sale mulțumiri și adâncă sa recunoștință Prea Sfinției Sale Episcopului nostru diecezan Dr. Iosif Traian Badescu, pentru marile osteneli avute și deosebitele jertfe aduse cu ocazia vizitațiilor canonice și sfințirilor de biserici efectuate în anul 1925.

La raportul prezentat de către Venerabilul Consistor diecezan, ca senat strâns bisericesc, ia cuvântul deputatul Dr. George Popoviciu, evocând cu duioșie și nobile sentimente de pioasă însuflețire marile figuri ale trecutului nostru de peste jumătate de veac de viață bisericească constituțională, desfășurată în cadrele create nouă de către nemuritorul Andreiu Baron de Șaguna prin Statutul organic bisericesc și cărei vicți prezenta sesiune a Sinodului eparhial pune un sfârșit, trecându-o alături de glorioasele zile cuprinse în anele istoriei noastre naționale-bisericești, dar totodată îi deschide noi perspective de mult dorită libertate și înflorire bisericească prin noaua lege bisericească. Periodul acesta mai mult decât semicentenar este de cea mai mare însemnătate. Atotputernicul Dumnezeu a voit, ca pentru zilele de mare importanță să ne păstreze viața încununată de prețioasă înțelepciune a Prea Sfinției Sale Arhiepiscopului și Vicarului episcopesc al eparhiei noastre, Filaret Musta, venerabila personalitate, care numai doi ani n'a luat parte la viața noastră constituțională șaguncană. Înzestrat cu bogate cunoștințe, Prea Sfinția Sa a fost în dieceza noastră îndrumătorul spre bine a ceasurilor de grele încercări. Ca martori oculari și muncitori sânguincioși din acest period mai avem în mijlocul nostru pe Prea Onoratul Domn Andreiu Ghidiu, protopresbiterul Caransebeșului, și persoana vorbitorului, cari de peste 40 ani au servit cu credință cauzele bisericii noastre în Sinoadele eparhiale și în Congresele naționale-bisericești. Reprivind cu evlavie peste pleiada marilor bărbați din această viață constituțională semicentenară, oratorul amintește cu recunoștință superbe figuri din epoca șaguncană. Nobila familie Mocsonyi cu Antoniu Mocsonyi în frunte, cel mai ilustru reprezentant bisericesc și național al nostru, strălucitul Alecsandru Mocsonyi, apoi marii bărbați

ai neamului Vicențiu Babeș, cu rol de importanță covârșitoare în viața noastră națională, Constantin Radulescu, Iulian Ianculescu, Titu Hațeg, Ioan Budințian, supranumit „gură de aur”, Coriolan Brediceanu, cea mai populară figură a marilor lupte naționale din Banatul nostru, Ilie Trăilă, Ioan Roșu și alte multe și mărețe figuri ale trecutului nostru, cari ilustrau Sinoadele eparhiale ale diecezei Caransebeșului. Nu se putea, ca sesiunea din anul acesta să treacă fără a evoca aceste personalități, cari își au partea leului din munca și jertfa ce s'au adus pentru crearea zilelor noastre de libertate națională și bisericească. Esența vieții lor era: iubirea, zel, tărie neclintită, cu cari lucrau pentru instituțiunile bisericești și școlare, podoabe ale neamului. Aceste instituții sunt: indeosebi Institutul teologic și pedagogic, în fruntea cărora au strălucit luceafărul pedagogiei Stefan Velovan, istoricul de pie memorie Patriciu Drăgălina, evocătorul Istoriei Banatului Severin, răposatul și mult apreciatul prof. universitar Paul, în Domnul adormitul Dr. Iosif Olariu, eruditul profesor-director al Institutului teologic, podoaba bisericii noastre ortodoxe-române. În prezent, când stăm să încheiem numitul period, nu se putea a nu reaminti cu mângâiere și cu mândrie de o viață atât de frumoasă și înălțătoare, vrednică spre a fi așezată ca pildă vie în fața generației viguroase de azi. Dorește, ca și tinerimea, carea stă acum în puterea unei vieți la împlinirea de cel puțin 40 ani viață bisericească în noua rânduală constituțională, creată pentru fericirea întregului neam, să poată vedea în trecutul său acelaș zel, interes și tărie neclintită, cari au însuflețit pe cei amintiți, spre a putea produce și mai mult în zilele grele de azi. Au fost și în trecut lupte îndârjite, acestea însă erau purtate cu sufletele stăpânite de un ideal nobil și înalt pentru neam, biserică și școală. Un popor nu traiște numai cu brațul său. Sufletul poporului rămâne în veac. Acest suflet se dezvoltă în și prin biserică. Numai poporul cu credință și ideal curat are viitor. Dorește, ca tinerimea să moștenească înmulțit bogăția de idealuri a celor bătrâni.

Deputatul Dr. Nestor Porumb discută importanța chestiunilor: sectarismul, concubinajul și văduvia preoților și starea fraților noștri de sub Regatul S. H. S. Primele trei chestiuni au importanța lor și pentru viața socială și astfel pentru sanarea lor se cere și binevoitorul și binechibzuitul concurs al tuturor factorilor din viața noastră. În ce privește starea fraților de sub Sârbi, vorbitorul cere pentru dânșii acelaș tratament și favor bisericesc și școlar, pe care îi are minoritatea sârbă din România-Mare.

La chestiunea Românismlui de sub stăpânirea S. H. S., mai iau cuvântul deputații Iuliu Vuia, cerând instituirea pentru cauzele bisericești a unui vicariat ortodox-român în Jugoslavia. Deputatul Dr. Aurel Novac, care cere să se trimită preoți și învățători în Jugoslavia, relevând necesitatea înființării unei episcopii ortodoxe-române acolo, sau chiar a unei mitropolii. Deputatul Dr.

Iosif Popoviciu arată, că guvernele Țării românești și-a împlinit datorința, intervenind în cauzele școlare, statificate în Jugoslavia încă în anul 1919. Deputatul Traian Oprea cere instituirea unei comisii pentru studierea chestiei bisericești școlare din Jugoslavia. Deputatul Valeriu Boleanțu arată situația grea a preoțimei noastre din Jugoslavia. Deputatul Dănilă Ilieșcu și Toma Radulea arată, că preoțimea română trimisă spre a-și îndeplini chemarea la frați noștri din Jugoslavia, ajunsă acolo, este supusă vexărilor.

După reflexiunile raportorului Dr. Gheorghe Gârda, Sinodul decide :

Raportul senatului strâns bisericesc în general se ia la cunoștință și se aclude la protocol sub litera **B**).

În special:

ad. IV. Referitor la situația credincioșilor noștri de sub dominațiunea sârbească, Sinodul eparhial constată, că în interesul conservării și dezvoltării lor culturale și morale nici din partea organelor bisericești, nici din partea organelor de stat nu s'au făcut toți pașii reclamați de importanța cauzei. Din acest motiv, Sinodul eparhial invită Consistorul diecezan, ca în colaborare cu organele chemate bisericești și de stat, fără zăbavă să înceapă cea mai eficace acțiune necesară salvării pe seama neamului și a bisericii a acestor nacăjiți frați ai noștri. Acțiunea aceasta trebuie începută mai ales acum, când în fruntea Ministerului Cultelor stă inimosul bărbat de stat Dl Vasile Goldiș, unul dintre cei mai adânci cunoscători ai tuturor chestiilor noastre bisericești și naționale.

ad. XVI. Sinodul eparhial invită Consistorul diecezan, ca cu posibilă urgență să se îngrijească de punerea în curgere, respective de terminarea procedurii pentru efectuarea tuturor despărțirilor ierarhice și instituirea de parohii noi (acolo unde este dată posibilitatea), după modalitățile de până azi, cari modalități s'au dovedit de practice și ducătoare la scop.

ad. XVII. Sinodul eparhial exprimă viile sale mulțumiri și adâncă sa recunoștință Prea Sfinției Sale Episcopului nostru diecezan Dr. Iosif Traian Badescu, pentru marile osteneți avute și deosebitele jertfe aduse cu ocaziunea vizitațiunei canonice și a sfințirilor de biserici efectuate în anul 1925.

Prea Sfinția Sa Episcopul diecezan Dr. Iosif Traian Badescu luând cuvântul, mulțumește deputatului Dr. George Popoviciu pentru reamintirea persoanelor mari, cari ne pot servi de exemple, cum trebuie să se nucească pentru binele națiunei, a biserici și a diecezei. Din luptele date prin Sinoadele eparhiale din viața constitu-

țională creată de marele Șaguna au sarit scânteii, cari au luminat cu nădejdea unor zile mai bune sufletele pline de idealism ale marilor amintiți și a întregii suflări omenești. Veneratele personalități, cari au ilustrat Sinoadele noastre eparhiale, au făcut ca aceste sinoade să fie o mândrie a bisericii noastre. Generația tânără trebuie să ia exemplul de la cei mari ai trecutului, cari au fost cu inima și sufletul lor totdeauna curați și gata pentru orice jertfe în interesul binelui comun. Dacă nu este inima, nu este suflet, zadarnice sunt cele mai bune legi. Ocaziunile Sinoadelor eparhiale erau adevărate sărbători naționale și bisericești. Întâlnirile la sediul eparhiei și convorbirile cu aceste ocaziuni, chiar afară de ședințe, erau hotărâri decisive pentru întreaga viață românească. Arătând, că în chestia credincioșilor noștri de sub stăpânirea sârbească s'a făcut tot posibilul, și că Românul din fire e cu sentimente mai liberale pentru concetățenii săi de altă confesiune și naționalitate, declară de primite propunerile comisiei bisericești.

Aducându-se înainte cauza îndeplinirii postului de asesor-referent la Senatul bisericesc, aceasta se amână pentru ședința de după masă.

Fiind timpul înaintat și anunțându-se proxima ședință pe ora 5 p. m., ședința prezentă se închide.

Președinte :

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Episcop diecezan.

Notar :

Ioan Gheția m. p.

Ș T I R I

Regimul provizoriu pentru beuturile spirtoase. Până la votarea legii de unificare a regimurilor deosebite azi în vigoare, Consiliul de miniștri a aprobat de curând pentru întreaga țară următorul regim provizoriu: 1. *În comunele rurale* se vor aplica legile în vigoare, cu observația că numărul debitelor existente azi să nu fie sporit sub nici un cuvânt, ba acolo, unde proporția legală față de populație este depășită, se va desființa orice debit în plus. Debitel nou se vor admite numai în locul celor desființate din alte motive și numai pe timp de 2 ani. 2. *În comunele urbane* încă se vor păstra debitel existente, dar se va permite deschiderea de restaurante, în care beutura se va întrebuința numai ca accesoriu. Debitel închise pe motive legale nu se vor mai putea reinființa. — Cărciumile comunale din Ardeal, a căror funcționare a fost oprită, se vor putea redeschide până la 31 Decembrie 1927.

Preoții ieșiți din serviciul bisericii. Sf. Sinod, în ședința dela 17 Aprilie a. c., a adus următoarea hotărâre:

„Toți preoții cari într'un chip sau altul, fără binecuvântarea și fără încuviințarea chiriarhului, au părăsit

slujba preotească, se consideră ca decăzuți din drepturile pe cari legile militare le acordă preoților.

Toți acei preoți cari cu binecuvântarea chiriarhului au îmbrățișat diferite ocupațiuni compatibile cu misiunea preotească — profesori, institutori, etc. — sunt obligați să păstreze rânduiala canonică relativ la împărțirea cu Sf. Taine și la o conduită în societate, potrivit demnității harului preoției“.

CONCURSE.

Pe baza literilor Venerabilului Consistor diecezan ddo 18 Ianuarie 1926 Nr. 5564 B ex. 1925, se escrie a doua oară concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de preot în parohia redusă de clasa III-a din *Boldur*, tractul protopresbiteral al Logojului, cu următoarele.

Emolumente :

1. O sesiune constatătoare din 28 jugere pământ și anume : 20 de jugere pământ arător, iar 8 jugere fâneațe.

2. O grădină intravilană.

3. Stola uzitată.

4. Pentru locuință are a se îngriji alesul preot, și va avea să plătească dările după pământul cel folosește.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor lor instruate conform normelor în vigoare, Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral din Lugoj, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare cu prealabila învoire a Protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Boldur, din ședința comitetului parohial ținută la 30 Ianuarie 1926.

Vasile Vodă

preș. com. par.

In conțelegere cu mine: **Dr. George Popovici** protopresbiter.

Iulian Blajovan

not. com. par.

Nr. 628. B. ex. 1926.

Acest concurs se publică cu adausul, că în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914, Nr. 3058 B, ridicat și la valoarea de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială a senatului bisericesc ținută la 9 Aprilie 1926.

3—3

Filaret Musta m. p.
Archiereu-Vicar episcopesc.

* * *

Pe baza ordinațiunei Ven. Consistor diecezan ddo 1 Octomvrie 1925 Nr. 4183 B. ex. 1925, se escrie din

nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa III din *Petnic*, protopresbiteratu Mehadii.

Emolumente :

1. Una sesiunea parohială și un intravilan de 400 st. □ destinat pentru grădină de legume, după cari alesul preot e deobligat a solvi dările anuale.

2. Una casă parohială constatătoare din 2 camere, 1. bucătărie, 1 cămară, podrum și una cameră, care va servi preotului de cancelărie și de ședințe comitetului parohial.

3. Salariu anual 200 Lei.

4. Venite stolare uzitate.

Recurenții își vor înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral din Mehadia, adresate Comitetului parohial din Petnic, având a se prezenta în vre-o Duminecă s'au sărbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopresbiter și nici de cum în ziua alegerii.

Petnic, din ședința comitetului parohial ținută la 24 Aprilie 1926.

Gheorghe Jurchescu

preș. com. paroh.

Constantin Giurginca

3—3

not. com. paroh.

In conțelegere cu mine: *Ioan Peșu*, protopresbiter.

* * *

Pe baza ordinului consistorial ddo 25 Noemvrie 1925 Nr. 4588 B. ex 1925 se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de cl. III-a *Scăiuș*, protopresbiteratul Lugojului cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Două sesiuni parohiale constatătoare din 64 jug
2. Două intravilane și oduă estravilane de câte 800□. st.

3. Stola și birul uzitat.

Dările le va plăti alesul preot.

Până când se va zidi casa parohială, comuna bisericescă se va îngriji de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poștiți a-și înainta petițiunile de concurs prin P. On. Oficiu protopresbiteral din Lugoj și a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare, cu prealabila încunoștințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare, nu însă în ziua de alegere.

Scăiuș, din ședința comitetului parohial ținută la 7 Februarie 1926.

Toma Beg

preș. com. par.

Antonie Cârciu

not. com. par.

In conțelegere cu mine: *Dr. Gheorghe Popoviciu* m. p. protopresbiter.

Nr. 472 B. ex 1926.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru paro-

hii și în baza deciziei consistorială ddto 3 Martie 1914 respective 12 Aprilie 1914, ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. Protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul preoțesc, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută la 28 Aprilie 1926.

2—3

Filaret Musta m. p.
arhieru-vicar episcopesc.

* * *

În baza ordinului Venerabilului Consistor diecezan ddto 12 Februarie 1926 Nr. 293 B. 1926, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia vacantă de cl. II. din *Sacoșul-mare* protopresbiteratul Buziașului, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Una și jumătate sesiune parohială, după cari alegândul preot va suporta toate sarcinile publice.

2. Stola uzitată.

3. Casă parohială nefiind, de locuință se va îngriji alesul preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele lor, conform Regulamentului pentru parohii, adresate Comitetului parohial din *Sacoșul-mare*, prin Prea On. Oficiu Protopresbiteral din Buziaș.

Recurenții sunt poștiți a-se prezenta în vre-o Duminică s'au sărbătoare în sf. biserică din *Sacoșul-mare* spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual și nici decum în ziua de alegere.

Sacoșul-mare, din ședința Comitetului parohial ținută a 7 Martie 1926.

Ioan Jurmescu

președ. com. par.

Virgil Vodă

paroh. not. com. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

1—3

Licitațiune minuendă!

Pe baza aprobării Ven. Consistor diecezan ddto 19 Aprilie 1926 Nr 1232 E ex 1926 se escrie licitațiune minuendă pentru repararea sfintei biserici ort. rom. din comuna Jebel.

Prețul de esclamare este: 236,475 Lei (două sute-treizeci și șasemii patrusute șeptezeci și cinci Lei).

Licitațiunea se va ținea în 30 Maiu 1926, orele 11 a. m., în biserica din Jebel.

Doritorii de a întreprinde această lucrare au să depună înainte de licitațiune vadiul de 10% din prețul de esclamare, în bani gata sau hârtii de valoare.

Rebonificare de spese călătorie sau diurne nu se dau, din contră întreprinzătorul are se rebonifice spesele

avute cu compunerea pianului și a specificațiunei de spese, precum și a suporta spesele de timbru pe contractele în 2 exemplare.

Comuna bisericăască își rezervă dreptul a decide liber asupra ofertelor, putând respinge ori și ce ofert, fără considerare la mărimea lui și fără motivare.

Specificațiunea de spese și condițiunile de contract se pot vedea la oficiul parohial în orișice zi.

Jebel, la 16 Maiu 1926.

Pentru comitetul parohial:
Ioan Russu paroh.

Nr. 15 ex 1926.

CONVOCARE.

Adunarea generală a membrilor Comitetului școlar a liceului Traian Doda din Caransebeș se convoacă prin aceasta pe Duminică 30 Mai, orele 10 a. m., în sala profesorală a liceului.

On. membrii ai Comitetului școlar, precum și toți prietenii școlii sunt rugați a lua parte la această adunare generală, observând, că întrucât la această dată nu se vor întruni membrii în numărul regulamentar, adunarea generală se va ținea la acelaș loc și oră, Duminică în 6 Iunie a. c.

Caransebeș, din ședința Comitetului școlar, ținută la 15 Mai 1926.

Dr. G. Labonțiu,
președinte.

Ion Penția,
secretar.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „*Băncii de Credit din Caransebeș S. A.*“ sunt învitați la a

XIV. adunarea generală ordinară, care se va ținea în Caransebeș la 6 Iunie 1926 a. c., la orele 10 a. m., în localitățile institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a două acționari pentru autentificarea protocolului.

2. Raportul Direcțiunei și Comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune expirat. Pertractarea bilanțului. Darea absoluturului.

4. Propunerea referitor la desființarea și lichidarea societății.

4. Desbaterea eventualelor propuneri făcute. Caransebeș, la 20 Maiu 1926.

Diracțiunea.